

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντός τῆς ἰπικρατείας δραχ. 30.
καὶ ἐκτός 36
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικά. 12 δι' ἑκάστη γραμμὴν

Ὡς περ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχότατους πρώτους
τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιταίαις λυσιστελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους
καὶ δικαιοτάτους προσεταῖ τοῦ πλήθους. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΚΑ.

Διὰ τὰ διασκεδάζον τὸν καιρὸν τῶν ἀμα-
θῶν οἱ ἄνθρωποι εὐρισκόμενοι εἰς τὴν μοναξί-
αν, ἐφεύρουν τὰ διασκεδαστικά βιβλία. Οἱ Ἀ-
γύπτιοι καὶ οἱ Πέρσαι ἐμεταχειρίζοντο τοὺς
μύθους, ὡς εἶναι ἐκεῖνοι τῆς Χαλμῆς καὶ τὰ
παρόμοια· οἱ νεώτεροι τῶν Εὐρωπαίων τοὺς
μετέδωκαν εἰς μυθιστορίας, ἐνθα πρὸς τὸν μῦ-
θον ὑπάρχει ἀναμειγμένον καὶ τι ἱστορικὸν ἐκ
τοῦ εἴου ἐνὸς ἥρωος ἢ ἡρώιδος. Εἶναι ἀληθές
ὅτι τὰ βιβλία ταῦτα ἂν δὲν ὠρελοῦν πρὸς τὸ
φαινόμενον, χορηγοῦν ὅμως ὕλην εἰς τὸ νὰ ἐμ-
ποδίζουσι τὸν νέον ἀπὸ τοῦ νὰ διασκεδάσῃ με-
τέωπα παιγνίδια ἢ καὶ συνναστροφὰς ἀτά-
κτους· ὅ ἐστι φάνηται ὅτι εἶναι ὠφέλιμα μᾶλ-
λον ἢ βλαπτικά εἰς τοὺς ἀναγνώστας· ἀλλ' ἂν
τίς παρατηρήσῃ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐξετάσῃ
τὸ πρᾶγμα ὠρμότερον ἤθελεν ἰδεῖ ὅτι εἶναι
μᾶλλον ἐπιβλαβὴ παρὰ ὠφέλιμα. Εἶναι γνω-
στὸν ὅτι εἰς τὴν νεότητά τὰ πάθη εἶναι εἰς μέ-

γαν ἀναδρασμὸν, καὶ ἡ φαντασία παίζει τὸ
μεγαλῆτερον ρόλον τῆς· εἰς τοιαύτην θορυβώ-
δη κατάστασιν εὐρισκόμενον τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
φαντασία· τί δὲν γίνεται ὅταν ποτίζονται με-
τὰ ὕλην αὐξάνουσαν τὴν δυνάμιν τῶν, εἰς τὴν ἐπο-
χὴν αὐτὴν τῆς ἡλικίας· τὰ πάντα εἶναι δυνα-
τὰ καὶ εὐκατόρθωτα· ὁ νέος καὶ ἡ νέα ἀνα-
γινώσκουσα τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις τοῦ μὲν ἢ
τῆς δὲ εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τοῦ, τὰ
πιστεύει ὅλα, καὶ ἐπιθυμεῖ πάντοτε νὰ ἔσῃ
αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀναγνώστης ὁ ἥρωος τοῦ δράμα-
τος τὸ ὅποιον ἀναγινώσκει· καὶ ἀπὸ ποῦν ἄλ-
λο αἷτιον ἀκολουθοῦν τόσον συχνὰ εἰς τὴν Εὐ-
ρώπῃν αἱ αὐτοκτονίαι εἰς τοὺς ἐραστάς καὶ εἰς
τὰς νέας παρὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταιούτων βιβλί-
ων ὡς εἶναι αἱ μυθιστορίαι· ἀπὸ ποῦν ἄλλο τό-
σαι παρεκτροπαί· εἰς τὰς συζυγίας παρὰ ἀπ' τοῦτο
τὸ αἷτιον;

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὑπάρχουν καὶ τινὰ μυθι-
στορικὰ τὰ ὁποῖα γέμουν ἀπὸ ἠθικὴν καὶ
πράξεις ἐναρέτους, ἀξίας μιμήσεως, ὡς εἶναι
τὸ βιβλίον τοῦ Τηλεμάχου, τοῦ Ἀγάθωνος κτλ.
ἀλλὰ καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν διαστρέφεται καὶ
πάλιν ἡ φαντασία οὕτω τῶν νέων καὶ νεανίδων
μας πιστεύουσα τὰ ἀπίστευτα καὶ ἀδύνατα,

ἂν ὠρελοῦνται κατὰ τι ἀπὸ τὰ ἠθικὰ τῶν δι-
βλίων τούτων διηγήματα, δὲν βλάπτονται ἐκ
τοῦ ἐτέρου διαστρεφόμενου τοῦ νοός των καὶ
καταντώντος πολλάκις ἐκ τούτου εἰς παρεκτρο-
πὰς ἀσυγχωρήτους· Καὶ ἀντὶ τοῦ δάλλωμεν
εἰς χεῖρας τῶν νέων καὶ τῶν νεανίδων μας τοι-
αῦτα πλασματικά διηγήματα, ἀντὶ τὰ τοὺς
χορηγῶμεν ὕλην διὰ νὰ ἐξάπτωμεν τὴν φαντα-
σίαν καὶ τὰ πάθη των, δὲν ἦτον κλήτερον δι'
αὐτοὺς ἂν εἶχον εἰς χεῖρας βιβλία ἠθικὰ περιέ-
χοντα πραγματικὰ καὶ αὐτὸ ἱστορίας καὶ
ὄχι πλαστὰς διὰ νὰ μὴ διαστρέφεται ἡ φαντα-
σία των; Ἡ Ἐλισσάβετ, βιβλιάριον ἠθικώτα-
τον μεταφρασθὲν περίσιν ἀπὸ τὸν Κ. Τύπακν,
παραλαβόμενὴ μετὰ τὸν Ἐρωτόκριτον καὶ τὸν
Χωλὸν διάβουλον καὶ τὰ παρόμοια, δὲν εἶναι ἀ-
πειράκις καλλίτερον καὶ ὠφελιμώτερον διὰ τὴν
νεολαίαν μας βιβλιάριον;

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἐκθέ-
σωμεν ἐν τῷ παρόντι ἐπιφυλαττόμενοι διὰ τὰ
ὀμνήσωμεν ἄλλοτε ἐκτεταμένωτερον ἐπὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου τὸ ὅποιον στοχαζόμεθα
τοσούτον εὐσιώδες, καὶ ὅσον βλέπομεν ὅτι ὡς
καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μας πράγματα προχωρεῖ
καὶ εἰς τὰ τοῦ πνεύματος τὸ μίσημα τῆς πο-
λυτελείας, ἀντὶ νὰ ἐπασχολούμεθα εἰς τὰ οὐ-
σιωδέστερα.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ γυναικείου Φύλου.

(Συνέχεια τοῦ Ἀριθ. 207.)

Ἡ λεπτόνοια καὶ ἡ πανουργία, ὅπλα τοῦ ἀδύ-
νατου, διδάσκουσι τὰ μαθήματα τῆς ἀπάτης ἀνα-
λόγως τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν· αἱ γυ-
ναῖκες καταφεύγουν εἰς αὐτὰ, ὅτε μάλιστα τὰ μέ-
σα τοῦ ἀρέσκου παύσουν· ἐλπίζουν ἀκόμη μετὰ
τὸ θέλητρον, μετὰ τὸ φίλτρον, μετὰ τὰς φημιζόμενας
μυστικότητας, νὰ ἀκολουθοῦν νὰ λαμβάνουν ἐπιρ-
ροὴν εἰς τοὺς εὐκολοπίστους. Τὰ ὑπερφυσικά,
ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ ἀμάθεια δὲν χορταίνει ποτέ, ἔχει
ἐπιβροχὴν μεγίστην εἰς τὴν φαντασίαν τῶν μεσημ-
βρινῶν ἀνθρώπων. Ἡ γυναικὸς πενηρὰ ἐκυ-
ρίευσεν παντοῦ· ἀπὸ τοὺς παλαιάτους χρόνους
αἱ γυναῖκες τῶν Ἰουδαίων ἐφημίζοντο ὡς μάγισ-
σαι. Αἱ Σιφύλλαι κατέπληττον τοὺς ἐμπιστευ-
μένους αὐτὰς μετὰ τὰς αἰνυγματικὰς ἀποφάσεις
των καὶ αἱ Πυθίαι (μαθήτριάς τῆς Πυθίας) ἀνε-
μίγνυντο τὰ μεγάλα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀποτελέσ-
ματα μετὰ τινὰ μυστήρια φυσικά, ἐξ ὧν ἐπωφελοῦν-
το μετὰ ἐπιτηδίοτητα. — Εἰσαχθεῖσαι εἰς τὰ θρη-
σκευτικά ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς αἱ γυναῖκες διένεμον

εἰς πολλοὺς τόπους μετὰ τῶν ἱερέων τὰς ἐργατί-
ας καὶ τὰ προνόμια τοῦ ἱερωτείου· ὡς οὗτοι καὶ
αὐταὶ ἐσυμβουλευόντο τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιάζομέ-
νων ζώων ἢ ἱέρισσα τῆς Ἀρτέμιδος ἐπινγε τοὺς
ξένους τοὺς ὁποῖους ἡ τύχη ἔφερεν εἰς τὴν Ταυρί-
δα, καὶ ἡ θάρσχος Δρύς συνετέλει εἰς τὰς ἀν-
θρωπίνους θυτίδας τῶν Γάλλων· αἱ ἀποδιδόμεναι
εἰς τὰς Παρθένους τῆς Ἑστίας παρὰ τῶν Ῥωμα-
ίων τιμαὶ, παρήγοντο ἀπὸ ἀρχὰς μᾶλλον ὀρθοτέ-
ρας· αὐταὶ ἐτίμουν εἰς τὰς παρθένους αὐτὰς μίαν
ἀγνότητά, μίαν ἀθωότητα ἡθῶν, τὰ ὁποῖα φάνη-
ται ὅτι προσεγγίζον τὸν ἀνθρώπον μετὰ τὴν αὐλὸν
Θεότητα. Τὸ αὐτὸ φρόνημα διετηρήθη καὶ με-
τὰ τὸν χριστιανισμόν, καὶ ἔκαμε τὰς παρθένους
νὰ ἀφιερῶνται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου· ρο-
νάζουσαι εἰς τὰ Μοναστήρια. Ἡ θρησκευτικὴ
αὕτη καθιέρωσις, ἥτις κατήντησε τόσον συχνὴ εἰς
ἀμφότερα τὰ φύλλα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀναδρασμοῦ,
ὑπεβάλλετο πολὺν καιρὸν ἀπὸ αἰτίας ὅχι τόσον
καθαρά, ἀπὸ τὸ συμφέρον ἢ τὴν ἀλαζονείαν τῶν
οἰκογενειῶν. Διὰ τὰ διαμένη ἀέποτε ἀμοίρασ-
τος ἡ περιουσία εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κλάδον τῆς
οἰκογενείας, οἱ δευτερότοκοι παῖδες ἀφιερῶντο εἰς

εἰς τὴν παρθενίαν. Ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ στρατιω-
τικὴ προσέφερον εἰς τοὺς νέους ὁδὸν ἡττον αὐστη-
ρίαν, αἱ νέαι ἢ αἱ θυγατέρες τῶν εὐγενῶν καὶ αὐ-
τῶν ἀκόμη τῶν ἰδιωτῶν ἔπρεπε νὰ καταπλημμυ-
ροῦν τὰ μοναστήρια. Τότε εἰς ἐκάστην οἰκογέ-
νειαν, εἰς ἓν μόνον θῆλυ, διαρριζόμενον ἀπὸ τὴν τύ-
χην, διεφυλάττετο τὰ ὀνόματα τῆς συζύγου
καὶ τῆς μητρὸς. Μία μόνον θυγάτηρ ὤφειλε νὰ
ὑψωθῇ εἰς τὴν τάξιν τῆς δεσπίνης καὶ τῆς κυρί-
ας· ὅλοι αἱ λοιπαὶ κεκαλυμμέναι μετὰ μίαν σκέπην,
κεκλεισμέναι ἐπὶ ζωῆς, ἀφιερῶντο εἰς τὰς προσευ-
χὰς καὶ νηστίας διὰ τὰς ἀμαρτίας τὰς ὁποίας οὐ-
δέποτε ἔπραξαν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο τοιαύ-
τη εἶναι ἡ ἐπιβροχὴ τοῦ πνεύματος τοῦ αἰῶνος εἰς
τὸν ὅποιον εὐρίσκεται τις γεννημένος· τοιαύτη ἡ
δύναμις τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων. Τὰ θυ-
ματα αὐτὰ δὲν εδείκνυν κανὲν σημεῖον παραπό-
νου διὰ τὴν τύχην των, ἐνδύοντες ἐαυτὰς εὐτυχεῖς
προορισμένας ἐκ Θεοῦ διὰ τὸν μοναχικὸν βίον· αἱ
στοχασμοὶ των ἀνυψοῦντο εἰς τὰ οὐράνια, τὸ
πνεῦμα των ἐδίδοτο εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελε-
τάς, καὶ σπανίως ἐξέφευγον πέραν τῶν τειχῶν
τοῦ μοναστηρίου ὅπου ἦταν κεκλεισμέναι· ἢ

— Πλουτὸν Ψαριανὸν ἐρθασεν ἰσχυρῶς ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν τῆς Σικελίας, ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου ἐμάθηνεν τὰ ἀκόλουθα.

α Ἀμα ἐθάλασμεν εἰς Μεσσηνίαν περιεκυκλώθημεν ἀπὸ πληθὸς ἀνδρῶν καὶ παίδων οἵτινες μᾶς ἠρώτουν ἂν εἴμεθα Χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι, διότι ἀπὸ τὰ ἐνδυματίαν ἐνόησαν ὅτι ἐρχόμεθα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀπόκρισίν μας. ὅτι εἴμεθα ὁρθόδοξοι Ἕλληνας ἄρχισαν νὰ μᾶς ἐρωτῶν ἂν γίνεται λόγος εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἐκκλησίαν των, τὴν ὁποίαν ἐκλείπειν αὐθαριετῶς ἡ ἐπιτόπιος ἀρχή, διότι, μᾶς εἶπον, δὲν ἐλπίζομεν ἀπὸ ἄλλον βοήθειαν ἢ παρὰ ἀπὸ τὸν Ὀλωνα καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον· μᾶς ὠδήγησαν δὲ εὐθὺς καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ὁποίαν εὐρομεν κλεισμένην καὶ ἐσφραγισμένην καὶ εἰς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς φύλακας ἀπαγορεύοντας τὴν εἰσοδὸν· ἐρωτήσαμεν διὰ νὰ μάθωμεν τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν κἀνήνται ἐκεῖ φύλακες· μᾶς εἶπον ὅτι φυλάττουν τὸν ἱερέα, τὸν Παπὰ Νικόλα, ὅστις εἶναι εἰς τὸ κελεῖον τοῦ κλεισμένου, καὶ δὲν ἀφήνουν κανένα νὰ εἰέλθῃ πρὸς ἐντάμωσίν του ἂν δὲν λάβῃ κατυναμικὴν ἀδειαν. Ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ ὡς ξένοι προσποιηθέντες δὲν γνωρίζομεν τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτὴν, ἐπροχωρήσαμεν εἰς τὴν αὐλήν πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ ἱερέως, ὅστις μόλις μᾶς εἶδεν ἀπὸ τὸ κελεῖον τοῦ ἐφώνησε καλῶς ὁρίσαςτε παιδιὰ μου, καλῶς ὁρίσαςτε καὶ ἀγκαλιάζων μᾶς ἐφίλητε διακρίνας ἀπὸ τὴν ἑσπέραν τοῦ ἠρώτησε τὰ περὶ ἡμῶν, πόθεν εἴμεθα, πόθεν ἐρχόμεθα καὶ ποῦ διεσπασμένοι, μᾶς παρεκάλει νὰ καλῶμεν ὁλίγον διὰ νὰ ἀναπαυθώμεν ἡμεῖς ἐσθλασθέντες τὴν πολιάν τοῦ γέροντος ἱερέως, ὅστις εἶναι ἡδὴ, ὡς μᾶς εἶπεν ὁ ἱερεὺς, ἐβδομηκοντούτης, ἐκαθήσαμεν διὰ νὰ τὸν ἀκούσωμεν νὰ μᾶς διηγηθῇ τὰ διατρέξαντα, καὶ διὰ τί εὐρίσκεται κλεισμένος.

Ἡμῖν, μᾶς εἶπε, εἰς τὸ κελεῖον μου ἔν ἐσπέρᾳ ὅτε ἴδον τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἐκκλησίας ἐρχομένους διὰ νὰ με εἰδοποιήσουν περὶ τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ ἐξουσία διὰ νὰ κλείσῃ τὴν ἐκκλησίαν μας, καὶ πρέπει, με εἶπον

αὐτὴν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, τὸ ὁποῖον δι' αὐτὰς ἦεν ἡ οἰκουμένη. — Αἱ ἐμπαθεῖς καὶ ἐνθουσιαστικαὶ διαθέσεις τῶν γυναικῶν ἀνύψωσαν αὐτὰς εὐκολῶς εἰς τὰς ἐφηρημένας ἰδέας τῆς θεοσεκείας. Ἡ ἀφοσίωσις φαίνεται αὐτόματον γέννημα τῆς ψυχῆς των καὶ ἡ τιμὴ, τὴν ὁποίαν πολλάκις ὁ στοχασμὸς καταβλίσκει καὶ καταστρίφει, εἶναι καὶ αὐτὴ ζωηρὰ εἰς τὰς γυναῖκες, αἵτινες μάλ-
λον αἰσθάνονται παρ' ὅτι συλλογίζονται ἡ τιμὴ αὐτὴ ἀπέπνιγε τὸ φιλόστοργον τῶν μητέρων εἰς τὴν Λακεδαιμόνα· ὠδήγει εἰς τὴν πυρὰν τὴν χήραν τοῦ Ἰνδοῦ ἡ τιμὴ αὐτὴ ἐμφαίνεται εἰς τὰς κρισίμους περιστάσεις, καὶ με σημεῖα γενναϊότητος εἰς τοὺς φυσικοὺς πόνους καὶ κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ θανάτου ὥρας, καθ' ἃς αἱ γυναῖκες φαίνονται πολλάκις δυνατώτεραι παρὰ τοὺς ἀνδρας. Αἱ πτωχαὶ αὐταὶ Ἰνδιάναι συνερίζονται διὰ νὰ γένουν δλοκαύτωμα καὶ νὰ καθίσιν εἰς τὴν πυρὰν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἔχουσα τὴν προτίμησιν σύζυγος ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν ἀλλήν ζωὴν τὸν σύζυγόν της, ἀγοράζουσαι μετὰ πλέον σκληρὸν θάνατον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μετασχωσὶ μίαν στιγμὴν τοῦ φανταστοῦ αὐτοῦ καλοῦ, τιμῆς ὀνομαζομένου, αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἐπλάσθησαν διὰ τὴν δουλείαν. Ὅχι βέβαια αἱ καρδιαὶ των, λαμβάνουσαι τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτων, ἤθελον νὰ κάμει νὰ ἀγασθῶσι, ὅς αἱ τῶν Σπαρτιατῶν

νὰ προλάβω νὰ ἐκβάλω τοὺς στολισμοὺς καὶ τὰ ἀργυρὰ σκεύη τῷ ναυῷ, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσι περὶ τὰς 6000 τάλαντα· ἐγὼ δὲν ἔδωκα τόσην προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους των, καὶ διὰ τοῦτο ἄφρον τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν αὐρίον ὅπως λάβω καλῆτέρας πληροφορίας. Τὸ πρῶτον, καὶ ἦτον ἑορτὴ, μόλις ἐξῆλθον διὰ νὰ ἀνοίξω τὰς θύρας τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς, καὶ βλέπω τὸν Ἀστυνόμον καὶ τοὺς κλητῆρας νὰ παρουσιάζωνται ἐμπροσθέν μου, καὶ νὰ μοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς δείξω τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα· ἐγὼ τοὺς εἶπον ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἢ τὰς θύρας καὶ τὰς φύλακας καὶ τὰς ἐσφράγισαν· ἠβέλτησαν ἔπειτα νὰ εἰσέλθουν καὶ εἰς τὸ κελεῖον μου, ὅπου εἰσῆλθον ἐγὼ πρῶτος, ἀλλ' ἀντίστην λέγων, ὅτι ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ κλεισμένα εἰς ἐμέ, καὶ δὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ βάλουν χεῖράς ἐν αὐτῶν· ἠβέλτησαν νὰ με διατάξουν διὰ νὰ ἐξέλθω καὶ ἐσφράγισουν καὶ τὴν θύραν τοῦ κελεῖου μου· ἐγὼ τοὺς εἶπα νεκρὸν δύναται νὰ με ἐνδάλουν, ἀλλ' ὅχι ποτέ των· ἐπροσέκαλεσαν χωροφύλακας, ἀλλ' ἐγὼ ἐπέμενον εἰς τὰ ἴδια ἕως οὗ ἀπελπισθέντες ἀπῆλθον ἀφήσαντες φύλακας διὰ νὰ με φυλάττωσιν ὡς τοὺς θλίπεται ἀκόμη. Ὁ ἄλλος ἱερεὺς, τὸν ὁποῖον ἔχῃ βοηθόν, καὶ ὁ ὁποῖος ὡς νέος καταγόμενος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, φοβηθεὶς κατέφυγε εἰς τὸν ἐντοσθὸν Ἑλληνικὸν Πρύξενον, ἀλλ' οὗτος δὲν τὸν ἐδέχθη ὡς μὴ ὄντα φαίνεται Ἕλληνα· καὶ διὰ τοῦτο μετέβη εἰς τὸν Ῥωσικὸν πρύξενον, ὅπου καὶ ἤδη εὐρίσκεται. Ἐγὼ εἶμαι Πρεβεζάνος καὶ εἶμαι εἰς τὴν ἐδῶ ἐκκλησίαν ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν ἀφήσω ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχε· προτιμῶ νὰ ἀποθάνω ἐδῶ παρὰ νὰ τὴν ἀφήσω νὰ τὴν ἐξουσιάζουν οἱ λατίνοι. Ταῖς προάλλαις μ' ἔδωκαν τὴν εἰδήσιν ὅτι ἐρθασεν ὁ βασιλεὺς ἐδῶ ἀπὸ τὴν Νεάπολιν, διότι ὅλα τὰ μανθάνω ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν ὁμογενῶν μας, τὰ ὁποῖα καθ' ἡμέραν ἐρχονται εἰς ἐπισκεψὶν μου ἀπὸ τὰς θύρας τῆς αὐλῆς. Ἐμα-

καὶ τῶν Ῥωμάνων γυναῖκες, τὴν δόξαν καὶ τὴν πατρίδα· κινούμεναι ἀπὸ τὰ διηγήματα τῶν κατορθωμάτων τῶν ἱππέων (καβαλιέρων), ἤθελον, ὡς αἱ εὐγενεῖς ἡρώιδες ἐκείναι, ἐνισχυεῖ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἀνταμοιβεῖ τοὺς γενναίους. Εἰς τοὺς ἀξιωματικὸν καί τοὺς ἐκείνους ὁ ἐξευγενισμὸς ἦτον, ὡς καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. Ἡ προσδεύουσα κοινωνία παραχωρεῖ ἐξ ἀνάγκης εἰς αὐτὰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ὁ πλάστης τοῦ παντὸς ἐπροσδύρισε δι' αὐτὰς, θέσιν δι' ὁρισθεῖσαν πλησίον τῆς θέσεως τοῦ ἀνδρός, πλησίον τῆς ἐδρας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐδρας, ἐξ ἧς καὶ οἱ ὄντι, ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀρτίζονται νὰ κυβερνώσι κοινῶς ὅλα τὰ ὄντα τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς καθυπέταξεν εἰς αὐτοὺς.

Αἱ γυναικες θεωροῦμεναι ὡς πρὸς τὸ φυσικὸν καὶ νοικὸν ἴδω.

Διὰ νὰ κάμῃ τις τὴν εἰκονογραφίαν τῶν γυναικῶν ὁρθοτάτην, ἤθελον εἶσθαι πρῶτον οὐδὲ νὰ τὰς μισῇ οὐδὲ πολὺ νὰ τὰς ἀγαπᾷ, καὶ νὰ διὰ τὴν οὐδὲ πολλὰ πλησίον οὐδὲ πολλὰ μακρὰν ἀπ' αὐτὰς· αὐταὶ εἶναι ὅντα τὰ ὁποῖα δὲν δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ διὰ αἰσθάνεται ἐσωτερικὴν κίνησιν εἰς τὸν πλησιασμόν των, ὅταν εἶναι προκατηλημμένοι ἐναυτίον τῶν σφαλμάτων των, πεπεισμένοι κατὰ πρόληψιν περὶ τῆς ἐντελείας των, ἢ πολὺ γεγονημένοι. Εἰς τοιαύτην ὕλην πρέ-

πον ὅτι ἐπαρουσιάσθῃ εἰς Νεάπολιν εἰς αὐτὸν ὁ ἐκεῖ ὁμογενὴς μας ἔμπορος Στ. Δουραμάνης θεῖος ἐνὸς καθηγητοῦ σκας· ἐξέθεσε μὲ ἀναφορὴν τοῦ τα δίκαια πράγματα τῶν ἑντοπίων ὁρθόδοξων, καὶ ἐκέλευε νὰ διατάξῃ ἡ Α. Μ. τὴν ἀποσφράγισιν τῆς ἐκκλησίας, αὐτῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδίων ὁρθόδοξων· ὁ βασιλεὺς τὸν ἀπεκρίθη ὅτι τότε μόνον θέλει διατάξῃ τὸ ἀνοιγμὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀποῦ ὅλοι οἱ ὁρθόδοξοι ἐνωθῶν με τοὺς λατίνους. Ταῦτα μαθὼν ἐγὼ παρήγγειλα νὰ προσέχουν διὰ νὰ με δώσουν τὴν εἰδήσιν εἰς ποίαν ἡμέραν καὶ ὥραν μέλλει νὰ περάσῃ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ἐκκλησίας· οἱ παῖδες ἐστεικον ἄγρυπνοι· με δίδουν τέλος τὴν εἰδήσιν, καὶ εὐθὺς τρέχων εὐρέθη εἰς τὴν πύλην καθ' ἣν ὥραν διέδοκινεν ὁ Βασιλεὺς ἐκείθεν. Μεγαλειότατε, ἐφώνησα, καὶ ἐκυψα διὰ νὰ τοῦ προσφέρω τὴν ἀνήκουστον προσκύνῃσιν, ὅστις καὶ μοῦ τὴν ἀπέδωκε· Μεγαλειότατε, ὁ πάππος σας καὶ ὁ πατήρ σας ἀκόμη, κατεδέχθησαν νὰ με τιμήσουν μετὰ τὸν ἀσπασμόν εἰς τὴν δεξιάν μου, καὶ ἐπρεπε καὶ ἡ Μεγαλειότης σου νὰ μιμηθῇς τὸ παράδειγμα των, καὶ βλέπω ὅτι ὅχι μόνον δὲν με ἐτίμησε μετὰ τὸν ἀσπασμόν τοῦτον, ἀλλὰ με ἔχει φυλκωμένον εἰς τὸ κελεῖον μου, καὶ ἐκλείπει καὶ τὸν Νάον ὅπου ἱεροῦργουσα πρὸ τόσα ἔτη. Εἰς τοὺς λόγους μου τοῦτους ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε αὐτὸς θέλω ἀνοίξῃ τὴν ἐκκλησίαν σας, ὅταν ἐνωθῇτε με ἡμεῖς· ταῦτα εἶπε καὶ ἐτραβίξε τὸν δρόμον του. Ἀπὸ τότε κἀνήναι φυλακισμένος περιμένων τὴν ἐξ ἡβου βοήθειαν, διότι βλέπω ὅτι ὁ βασιλεὺς μας Ὁ θὼν δὲν κινεῖται παντελῶς. — Ἡμεῖς τὸν εἴπαμεν τότε, δικτὶ δὲν ἀναφέρουσι εἰς τὸν Ῥωσικὸν πρύξενον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῆς αὐλῆς τοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐκκλησίας; — Καὶ τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μετὰ τὴν Ῥωσίαν; ἡμεῖς δὲν ἐμνημονεύομεν τὸν Νικόλαον εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας, ἐμνημονεύομεν τὸν καὶ μνημνεύομεν πάντοτε Ὁθωνα τὸν Α' τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. — ἀναφερθῆτε, εἴπαμεν πάλιν, εἰς τὸν ἐδῶ Ἑλληνικὸν Πρύξενον. — Ἀνερέθημεν βέβαια εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι καὶ αὐτὸς λατίνος

περὶ τις νὰ φυλάττεται ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τόσον, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἐνθουσιασμόν, καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἀκαύρωσιν ἀκόμη περισσότερον παρὰ τὴν κολακίαν. Ἄν καὶ ἤθελον εἶσθαι τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν κατ' ἀκρίβειαν, ἤθελον ἔχει μ' ὅλον τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ δυσαρστοῦνται κατὰ τοῦ ζωγράφου ὅταν δὲν εἶναι κατ' ἀρέσκειάν των ἡ εἰκονογραφία διὰ νὰ υπερβαίνονται ἐνεκα αὐτῆς. — Τοὺς περισσότερους καιροὺς αἱ γυναῖκες εὐχον ἱστορικοὺς ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου φύλλου των, ἢ ἀνθρώπους ἀγάμους· τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει, ὡς ἐν παρόδῳ, ὅτι οἱ ἄγαμοι ἔχουν περισσότεραν φιλοκαλίαν δι' αὐτὰς παρὰ τὰς ἐγγάμους, ἢ περισσότεραν ἀνέσιν ἴσως καὶ περισσότερον ὕψος φαντασίας· οὕτως ἀκολουθεῖ ὥστε παρόμοιοι κριταὶ νὰ κλίνωσι πολλὰ εἰς τὴν συγκατάδοσιν, καὶ εἶναι πολλὰ ὑποπτοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν. — Ὅταν γίνεται λόγος περὶ γυναικῶν, τὸ ὕψος πρέπει νὰ εἶναι πλέον ἀκριβές, πλέον φυσικὸν παρὰ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν· πλέον ἡπιώτερον ὡς καὶ πλέον συνετὸν, διὰ νὰ ἀποφεύγωνται αἱ παραλογίαι· πλέον εἰλικρινές καὶ πλέον ἐντελές διὰ νὰ διδεται εἰς τὸ διήγημα περισσότερα ἀκρίβεια εἰς τὸ ἀντικείμενον. πλέον προφυλακτικόν, πλέον μέτριον διὰ νὰ μὴ προξενεῖται εἰς αὐτὰς ἐντροπή, καὶ μάλιστα τὸ πολὺ ἐρυθρίασμα.

(Ἐπεται ἡ συνέχεια.)

κλίνει μετὰ τὸ μέρος τοῦ Πάππα. Ὅταν ὑπῆγον πρὸς αὐτὸν οἱ ἔμποροι μας διὰ νὰ ἀναφέρουν τὰ παράπονά των καὶ νὰ τὸν παρακαλέσουν διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιόν μας· εἶπε, τί ἔμπορὸν τῶρα ἐγὼ νὰ ἐπράξω, ἀφοῦ πρὶν λάβουν ἀκριβεῖς πληροφορίες οἱ ἐφημεριογράφοι τῶν Ἀθηνῶν βεβαίουν ὅτι τὸ κλείσιμον τῶν ἐκκλησιῶν ἐγένετο ἐξαιτίας τῶν καταχρήσεων τῶν ἱερέων σας· καὶ ταῦτα λέγων ἐπερουσίεζε καὶ μίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδα, δὲν ἐνθυμούμαι πῶς τὴν ὠνομάζουν· αὐτὰ εἶπεν ὁ πρόξενος εἰς τοὺς ἐμπόρους μας καὶ διὰ τοῦτο σὰς παρακαλῶ, παιδιὰ μου, ἀφοῦ ὑπάγετε εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ τὰ ἀναφέρετε εἰς τὴν κυβερνήσιν σας, διὰ νὰ μὴ διδῇ πίστιν εἰς τοὺς τυχόντας, οἳ ὅποιοι βέβαια πρέπει νὰ εἶναι λατίνοι, ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν πρέπει νὰ τὴν λάβῃ ἀπὸ τὸν ἴδιον, προξένον τῆς, ὅστις γνωρίζει καλῶς τὰ διατρέχοντά. Ἦτον βέβαια πρέπον νὰ δώσῃ ὁ ἴδιος πληροφορίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡδύνατο καὶ ἦτο νὰ ἀναιρέσῃ ὅσα οἱ ἐφημεριογράφοι σας ἐκεί ἐδημοσίευσαν, ἀλλ' ἀφοῦ οὗτος ἀδιαφορεῖ τιμῆμας μένει νὰ πράξωμεν;

Ταῦτα ἠκούσμεν ὅχι μόνον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ γέροντος ἱερέως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς μας, ταῦτα ἀναφέροντες, διὰ νὰ τὰ κοινοποιήσῃτε ὅπου ἀνήκει, ἔλεγον οἱ ἐκ Μεσσηνίας ἔλθόντες ναῦται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν δ-π-ου καὶ ἡμεῖς παρευρέθημεν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Κόσμου εἰς Βερολῖνον μᾶς κάμνει ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων τῆς Ῥωσσίας τὴν ἀκόλουθον ἐκθεσιν, ἐξαχθεῖσαν ἀπὸ τινος ἐπιστολῆς ἐκ Στρασβούργου.

« Αἱ μετὰ τῆς αὐτῆς τῆς Ῥώμης διαπραγματεύσεις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν μετὰ τοῦ κράτους σχέσεων τῆς ἐκκλησίας τῶν καθολικῶν, διακοπεῖσαι ἐσχάτως ἀπὸ τὸν ἀρχιερατικὸν λόγον τῆς 22 Ἰουλίου π. ε. καὶ ἐτι πλέον ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπομνήματος τὸ ὅποιον ἐγένετο κατὰ συνέπειαν, προβαίνουν μετὰ δυσκολίαν, καὶ καθέσθον δύναται τις νὰ συνάξῃ, αὐταὶ δὲν θέλουσι ἀποπερατωθῇ ἐν ὀλίγῳ. Μία μόνον ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις αἰτινες, ὡς εἶναι γνωστὴν, ἐξετέθησαν εἰς τὸ ὑπόμνημα, δύναται νὰ φθάσῃ, τοῦλάχιστον ἐν μέρει τὸ τέλος τῆς. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ποδλαχίας, κατὰ προτροπὴν τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχιερέως (τοῦ Πάππα) παραιτήθη ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴν του. ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἐμάθαμεν ἂν ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν του, μήτε ἂν ἡ τύχη του ἥλλαξεν ἐπὶ τὸ βέλτιον. Τὸ Οὐάσιον τῆς 6 Ἰαννουαρίου τοῦ παρελθόντος ἐτους δυνάμει τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ κτήματα τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας θέτονται ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν κτημάτων τοῦ κράτους, ἔλαβε πλήρη ἐνέργειαν. Αἱ ὑποθέσεις τοῦ ὑπουργείου τούτου ἤρξαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐγένετο χρεὶα νὰ ἀυξηθῇ παρὰ πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων εἰς πολλὰ τμήματά του. Ἡ ἐκκλησία τῶν καθολικῶν καταπνίγει τὰ παράπονα τὰ ὅποια, ὑπὸ δυναστείαν προστέρην, ἤμελλον ἀναφεῖσθαι ἐξ αἰτίας τῆς ἀπωλείας προσγγιγμένης εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν παλαιῶν της κτημάτων, τὰ ὅποια ἐπισήμως ἐξησφαλίσθησαν ἀπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἐνώσεως. Τὰ κτήματα αὐτὰ, λογαριαζόμενα ἐπὶ τοῦ 8 τοῖς 0/0, ἔφερον πρότερον 505,374 ρούβλια ἀρ-

γυρὰ (2024496 φρ.) Τὴν σημερινὴν δὲν δύναται νὰ ἱσολογηθῶσιν εἰσὶν εἰς 278,996 ρούβλια ἀργυρὰ (1,094,984 φρ.), ἐξ οὗ πηρύγεται ἐν εἰλείπον ἤδη 232,378, 927,512 φρ.). Εἰς μὲν τὴν ἡμετέραν ἐλπίζεται εἰς τὴν Ῥώμην, νὰ ἀνακηθῶσι τὰ ἐκκλησιαστικά κτήματα ἀναμιχθέντα ἤδη μετὰ τὸν τοῦ κράτους. πᾶν ὁποιοῦν μέρων ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θέλει εἶσθαι ἀδύνατον.

Μ' ὅλας ὁμὰς τὰς μετὰ τῶν δύο αὐτῶν ἐριδας ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὁ κόμης Ποτεμκίνος, πρέσβης τῆς Ῥωσσίας ἐξακολουθεῖ νὰ διαμένῃ εἰς τὴν Ῥώμην. Ἡ ἀντάλλαγὴ τῶν ταχυδρόμων μετὰ τῶν δύο πρωτεύουσων εἶναι συχναί, ἀλλὰ λέγεται ὅτι ὁ ἀρχιερατικὸς Ἡγούμενος φαίνεται ἀκαμπτος, μὴ θέλων νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς καθολικοὺς ἐπισκόπους εἰς τινες ἐδιορίσθησαν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα.

Ὁ μητροπολίτης τῆς Πετρούπολεως καὶ τοῦ Νοβορόδ, ὁ παλαιότερος τῆς ἱερέας συνόδου, ἀπέθανε. Ὁ διάδοχος του θέλει εἶσθαι χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ῥώσσης, Ἀντόνιος ἐκ Βρασόβιας. Ὁ προδεδασμὸς αὐτοῦ, λέγεται, ἐτάχθη εἰς αὐτὸν πρὸ πολλοῦ ὡς ἀμοιβὴ διὰ τὸν καταδρομικὸν προσηλωτισμὸν, τὸν ὅποιον οὗτος ἐνῆργησε εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα διεδόθησαν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου.

Γράφουν ἀπὸ Πετρούπολιν, τὴν 4 Φεβρουαρίου. ἔχασαμεν τὴν ἐλπίδα νὰ ἴδωμεν τὸν χειμῶνα τοῦτον φύχος· διότι τὰ δύο τρίτα τῆς χειμωνικῆς ὥρας περῆλθον χωρὶς νὰ πύση μίαν στιγμὴν ἡ εὐχάριστος θερμότης τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Ἐκ τοῦ ἐναντίου αἱ βροχαὶ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν πᾶμπολλαι· οὕτως οἱ δρόμοι τῆς πρωτεύουσας μας εἶναι σχεδὸν ἀδιάβατοι, καὶ παντοῦ παραπονοῦνται διὰ τὸ δύσκολον τῆς συγκοινωνίας. Ἡ συνεχὴς ὕγρασις τῆς ἀτμοσφαιρῆς ἄρσεν ἤδη νὰ φέρῃ ἐπὶ θημικὰς θερμὰς εἰς τὰ χωρία· τὸ σφοδρὸν εἶναι πολὺ συχνόν.

Γράφουν ἀπὸ τὸ Κάεν. Μία κυρία, διατρέβουσα κατὰ τὴν ἐδὸν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου, κατὰ συνέπειαν μιᾶς πολυήμερου ἀσθενείας ἐφάνη τὴν τετάρτην το ἑσπέρας ὅτι ἐξέπνευσε· ἐπεβλήθη ἤδη τὸ σάβανον· καὶ ἡ σάβανω-τρις ἐτελείωσε τὰς ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐπικηδείας ἐργασίας τῆς. Τὴν πέμπτην τὸ πρωί, ἐβλήθησαν αἱ τάπητας εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκηματός της, τὸ νεκροκρέβδον ἦτον πλησίον ὅπου ἐκεῖτο ἡ νεκρὸς, δύο ἄνθρωποι τὴν ἐσήκωσαν διὰ νὰ τὴν θέσουν εἰς αὐτὸ ὅτε παρετηρήθη μικρὰ κίνησις εἰς τὰς χεῖρας τῆς καὶ μετ' ὀλίγον ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἐξαχθεῖσα ἀπὸ τὴν ληθαργίαν εἰς ἣν ἦτο δουτισμένη. Ἡ κυρία αὕτη εὐρίσκειται ἤδη εἰς κατὰστασιν ὑγιᾶς ὅπως οὐδὲν καλῆς. Τὴν ἤθελε πάθει ἡ δυστυχὴς αὕτη γυνὴ ἂν ἡ λιποθυμία τῆς διήρκατο ὀλίγας ἀκόμη ὥρας.

Ἀναγινωσκόμεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τὰ ἀκόλουθα, ἐκ τῆς Σφίρας τοῦ Λονδίνου. Αἱ ἐξ Ἰνδίας εἰδήσεις εἶναι εὐχάριστες· ἡ ἐκκένωσις τοῦ Ἀργανιστῶν εἶναι τελεία. Κατὰ δυστυχίαν, αἱ δοθεῖσαι βελτιώσεις εἰς τὸ ἐμπόριον δὲν ἐξηκολούθησαν. Ἡ Κίνα πλημμυρεῖ ἀπὸ προϊόντα ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναλώσεως. Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, δὲν ὑπάρχει ἤδη μέσον δι' οὗ νὰ δυνήθουν νὰ ἐμφυχωθῶσι οἱ ἐργολάβοι μας καὶ νὰ ἐλπίσουν διὰ τὴν Κίνα παραγγελίας μέχρις οὗ αἱ ἐμπορικαὶ

σχέσεις προσδιορισθῶσι ὁριστικῶς διὰ μιᾶς συνθήκης. Οἱ Κινεῖς εἶναι εὐδαίμονες διὰ νὰ δεχθῶν τοὺς νέους περὶ δικτιμώσεως κανονισμοὺς.

Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, τὴν 11 Ἰαννουαρίου. Τὴν προσεγγίζουσιν παρὰ-κειτὴν ὁ Νουρί—Ἐφέντης, πληρεξούσιος ταῦρ-κος, θέλει ἀπέλθαι εἰς τὸ Ἑρζαρόμ, ὅπου θέλουσι λάβει χώραν αἱ περὶ συμβιβάσεως τῶν μετὰ τὴν Περσίαν καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας διαφορῶν συνεντεύξεις. Ὁ Νουρί—Ἐφέντης θέλει συνοδευθῇ ἀπὸ τὸν Κ. Βιλιάμη, τοῦ Βασιλικοῦ πυροβολικοῦ, ὡς Βρετανικὸς ἐπίτροπος, καὶ τοῦ Κ. Ἰεδοῦσου ὅστις ἐδιορίσθη ὡς διερμηνεύς. Ἡ συνεντεύξις ἐκ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας μετεβλήθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, θέλει διασκαδῶσι τὸν κίνδυνον ὅστις ἐμελλεῖ νὰ προκύβῃ ἐκ μόνης τῆς μεσολαθήσεως τῆς Ῥωσσίας. Ὁ Νουρί ὡς μακροχρόνιος ἐπίθνης.

Ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Σημειάν τοῦ Λονδίνου. Ἡ περὶ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας συνθήκη, συμφωνηθεῖσα ἐσχάτως μετὰ τῶν Ῥωσσίας καὶ Ἀγγλίας, ὑπεγράφη εἰς τὴν Πετρούπολιν τὴν 11 Ἰαννουαρίου, καὶ ἐπεκυρώθη εἰς Λονδίνον τὴν παρελθούσαν τετάρτην. Κατὰ τινος ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν εἰς Παρίσι ἀνταποκριτὴν μας, φαίνεται ὅτι ἡ εἰδήσις τῆς ἀποπεράσεως τῆς συνθήκης αὐτῆς ἐπροξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Γαλλίας. Ἐπειδὴ καὶ ἡ συνθήκη αὕτη εἶναι ἀπόδειξις τῶν καλῶν μετὰ τῶν Ῥωσσίας καὶ Μεγάλῃς Βρετανίας σχέσεων, καὶ θέλουσι στερεωθῇ ἐκ τούτου ἀμοιβαίαι παραχωρήσεις, δὲν ἐξεπλήχθημεν ἂν ἡ Γαλλία ἔλαβε τινὰς ὑποψίας· ἂν οἱ γείτονές μας, τῶσαν ἐπιτήδειοι, ἠδύναντο νὰ πεισθῶσι, διὰ τῆς συνθήκης αὐτῆς, περὶ τῆς ὠφελείας παραγομένης ἐκ τῆς θυσίας τῶν προλήψεων τοῦ κοινῶν λαοῦ πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, ἡ συνθήκη αὕτη ἦτο προῖον καλὰ πολὺ ἀνώτερον παρὰ τὰ ὅποια ἤμελλον γενεῖσθαι φυσικῶς. Ἡ συνθήκη περιέχει 16 ἄρθρα καὶ πολλὰ ἄλλα παραπληρωματικά.

Ἡ ἐταιρεία τῆς χριστιανικῆς Ἠθικῆς θέλει φησί, εἰς τὴν δημόσιον συνέδρισιν τοῦ Ἀπριλίου 1843, ἐν χροτοῦν νομισματῶσμον αἰτίας 200 φρ. εἰς τὸν πρὸ ὀλίγον ὅστις εἰς διάστημα πολλῶν κατὰ συνέχισιν ἐτῶν, ἐδείξε δείγματα τὰ πλέον σταθερὰ εἰληκρινούς εἰς τὴν ἀρετὴν ἐπιστροφῆς, καὶ παραδειγματικῆς διαγωγῆς, κατὰ τὰς ἐπισήμους τῶν ἀρχῶν μαρτυρίας· ἐν ἀργυροῦν νομισματῶσμον καὶ πολλὰ ὀρειχάλκινα δύνανται νὰ ψηφισθῶν, ὡς δευτερεῖα, εἰς ἄλλους πρὸς ὑμᾶς. Ἡ ἐταιρεία ἀπεράσισε νὰ μὴ σημειωθῇ κινεὶν ὄνομα ἐκ τῶν τελευταίων προτύπων. Σ. Σ. Ἰδοὺ πῶς γίνεται ἡ πρόδος τῶν καλῶν εἰς τὰ ἐξου γενισμένα κράτη.

Εἰς τὸν φάρον τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς 6 Μαρτίου ἐμπεριέχονται τὰ ἑξῆς.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἀδελφὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας ἐφάνη ἐν τῇ μετὰ τὸ Γαλλικὸν ἀγρόπλεον τὴν 24 Φεβρουαρίου. Ἡ Α. Υ. ὅστις περιηγεῖται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ κόμητος τοῦ Ραδινσβέργ ἐσυννοδεύετο ἀπὸ ἑνα ὑπάκουστον καὶ ἀπὸ τὴν Α. ἐξ. τὸν βαρὺν τοῦ Κλαίρη συνταγματάρχην, ἄνδρα ἐπίσημον καὶ ὅλα. Ἡ Α. Υ. διέτριψε τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν πόλιν μας, ὅπου ὁ ἀντιβασιλεὺς τὸν ὑπεδέχθη μετὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς τὸ ὑποκείμενόν του τιμὰς καὶ τοῦ ἐπρόσφερε γεῦμα τὸ ὅποιον

ὁ Πρίγκιψ ἐδέχθη καὶ εἰς τὸ ὑποῖον παρευρέθη
ὁ Κ. Βίνιερ, γενικός πρόξενος τῆς Πρωσίας
εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ Α. Υ. ἀνεχώρησε τὴν τρίτην διὰ τὸ Κά-
ϊρον· ἡ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐπιστροφή του θέλει λά-
βαι χάραν πιθανῶς μετὰ τινος ἡμέρας.

— Ἐσχάτως, ἐν πλοῖον Ἑλληνικὸν τὸ
ὁποῖον ἐκάθισεν εἰς τὴν ξηρὰν πλησίον τοῦ
Πύργου τῶν Ἀράδων, ἀπεσφύρη καὶ ἐσώθη
ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὐρίσκετο κακὴν κατάστασιν
παρ' ἐνὸς Αἰγυπτιακοῦ ἀτμοπλοίου τὸ ὁποῖον
ἐσεῖλε, κατ' αἰτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξ-
εῖου ἀπὸ τὴν Α. Υ.

— Ἀναγινώσκοντες εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς
27 Φεβρ. τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Μεσημβρίας ἀνα-
πληρεῖ ἐπικυρώσει τὴν διήγησιν τὴν ὁποίαν καὶ
ἡμεῖς ἐδανείσθημεν ἀπ' αὐτὴν, ἀφωρῶσαν τὴν με-
τὰ τῶν κατοίκων τῆς Μασσαλίας εἰς τὰ νυκ-
τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ αἰματώδης σύγκρουσις ἥτις ἐλαβε χώραν
μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν τῆς Ἀμαλίας
καὶ ἐνὸς μέρους ἐκ τῶν πολιτῶν μας, δὲν ἐπροξέ-
νησε τόσον κακὸν ὡς τὸ ἐνόμισαν καὶ τὸ ἐξιστόρι-
σαν τινες ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων. Ἀπὸ τὰς
ἐπισήμους πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάβαμεν σή-
μερον δὲν ἐθανατώθη κανεὶς ἄνθρωπος. Οἱ τρεῖς
Ἕλληνες τοὺς ἐποίους ὁ Σούδ (Sub), συμφώ-
νως μὲ τοὺς μάρτυράς μας, ἐνόμισαν χαμένους,
καὶ οἱ διάφοροι κάτοικοι οἵτινες ἐνομίσθησαν ὡς θα-
νατωμένοι, ὑπῆρξαν μόνον ζαλισμένοι ἀπὸ τὰ κτυ-
πήματα. Λογαριάζονται ὁμοῦ ἐως μία δωδε-
κάς πληγωμένοι, καὶ μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες εὐρί-
σκονται ἤδη εἰς τὸ νοσοκομεῖον, εἰς ἐκ τῶν ιδιω-
τῶν εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον.

Τὸ Διήγημά μας ἐντοσούτω ὑπῆρξεν ἀκριδὲς
ὡς πρὸς τὴν αξιοθρήνητον περίστασιν τῆς συγ-
κρούσεως ταύτης εἰς τὴν ὅλον τὸ πλήρωμα ἐνὸς
πλοίου ἐτρεξεν εἰς τὰ ὅπλα ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρχηγῶν
του, κατ' ἐνὸς πλήθους ὄχλου, ὑποχρεωθέντος νὰ
χαλᾷ τὸν πλησίον ὁρμηὺν διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ
διότι ἀπ' αὐτοῦ ἐλήφθησαν οἱ ἐκσφενδονισθεῖσαι
πέτραι, καὶ ὅχι ἀπὸ τὴν ὕλην τοῦ λιθοστρώμα-
τος κειμένου πολλὰ μακρὰν καὶ οὐσὲς ἐνταυτῷ
πολλὰ βαρεῖαι. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην
πηγὴν τῆς συγκρούσεως αὐτῆς, αὕτη ἀποδίδεται,
ἂν πρέπει νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς μίαν εὐσχήμο-
να διήγησιν, εἰς τινὰ μικρὰν φιλονικίαν ἐγερθεῖ-
σαν μεταξὺ παίδων καὶ θαλασσιῶν κατὰ τὴν
ὁρμὴν τοῦ (glande—vès) Ἐντοσούτω, κρίνο-
μεν καλὸν διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ διὰ νὰ προλη-
φθῶσι ἄλλαι νέαι συγκρούσεις, νὰ μετετίθετο ἡ
κορδέτα καὶ νὰ ἐδιωρίζετο νὰ συρῇ πρὸς τὸ μέ-
ρος τοῦ νέου παραλίου (Rive-Neuve), πολλὰ
ὀλιγώτερον συχναζόμενον ἀπὸ ἀνθρώπους παρὰ
πᾶν ἄλλο παράλιον.

Ἡ ἀνέκρισις ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεταί διὰ τὰ
ἀπενκατῶν καὶ θλιβερὴν τοῦτο συμβάν. Ἡ στρα-
τιωτικὴ δύναμις διέμεινε κατέκλυται τῆς κορδέτας
μέχρι τὴν προχθές.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ϊ Σ.

« Ἡ γλῶσσα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ » εἶ-
ναι σοφὸν καὶ ἀξιὸν λόγου παράγγελμα· κατὰ
δυστυχίαν ὁμοῦ ὀλίγον ὠφελήθη πάντοτε ἀπὸ
τὸ παράγγελμα τοῦτο ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς
τοῦ καταχωρηθέντος εἰς τὸν προλαβόντα ἀριθ-
μὸν τοῦ Ἑρμού, ἀρθρου, Π ε ρ ῖ Ἐ ξ ε τ ᾶ -
σ ε ω ν ἐπιγραφομένου. Ἐκπεσὼν διὰ τοῦτο
εἰς ἀσυγγνώστους τερατολογίας, μᾶς ἀναγκά-
ζει νὰ τὸν ἀπαντήσωμεν τὰ ἀκόλουθα χάριν
τῆς ἀληθείας.

Μέμνηται ὁ ἀρθρογράφος τὰς πρὸ ὀλίγων ἡ-
μερῶν γενομένας ἐξετάσεις, διότι δὲν ἔγιναν ὡς
λέγει αὐτὸς) ἐπὶ παρουσίᾳ ἀρχῶν, πολιτῶν, ἐπὶ
τρόπων, ἐφορῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεραρχοῦ· ἀλ-
λά μὴ μόνον τὸν Διδάσκαλον καὶ ἕνα τιχόντα
ἐφορον, μὴ γνωρίζοντα, τί ἔχει νὰ παρατηρή-
σῃ. Ἀλλ', ὡς φαίνεται, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἡ
δὲν κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑρμοῦπολιν, ἢ, ἂν κατοί-
κῃ, γράφει περὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων
Σχολείων, χωρὶς ποτὲ νὰ τὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλη-
σίον, καὶ χωρὶς νὰ παρευρεθῇ ποτὲ εἰς τὰς ἐ-
ξετάσεις αὐτῶν· διότι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐξετά-
σεις ἔγιναν καὶ γίνονται ἐν πλήρει δημοσιότη-
τι, παρόντων καὶ Ἑφόρων καὶ γονέων, καὶ
παντὸς ἄλλου πολίτου, ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ πα-
ρευρεθῇ. Ἄν δὲ ἡ διάκρισις αὐτῶν προσδιορί-
σθαι ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, τοῦτο ἐγείνει πρὸς τὸ
συμφερόν τῶν διδασκομένων, διὰ νὰ μὴ κατα-
ναλωθῶσιν εἰς ἐξετάσεις ὅλαι αἱ ἡμέραι τῆς τεσ-
σερακοστῆς, ἡμέραι διδασκαλίας καὶ κατ' ὅλο-
κληρίαν ἐργασίμου· δὲν ἐσυλλογίσθη ὁ ἀρθρο-
γράφος, ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν Δῆμόν μας ὁ-
πὲρ τὰ 10 Σχολεῖα, καὶ μαθητευόμενοι ὑπὲρ
τοὺς διςχιλίους; Παρεκτός δὲ τούτου, πῶς
θελεῖ προσδληθῇ ἡ φιλοτιμία τῶν μαθητῶν εἰς
τὴν διανομήν τῶν βραβείων καὶ τοὺς προδιδασ-
μοὺς, μήπως εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας γίνονται
προδιδασμοὶ ἢ διανεμονται βραβεῖα; Αἱ ἐξε-
τάσεις αὗται γίνονται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους,
εἶναι τρόπον τινὰ δοκιμαστικαί, καὶ παρουσιάζου-
σιν ἐκ τοῦ προχείρου τὰς προόδους τῆς
πρώτης ἐξαμηνίας· αἱ δὲ δημόσιοι γίνονται εἰς
τὸ τέλος τοῦ ἔτους, παρουσιάζουσιν τὸ ὅλην
ἐξαγόμενον τῶν ἐτηρίων κόπων τοῦτε διδάσ-
κοντος καὶ τοῦ διδασκομένου· αὗται γίνονται
μὲ πολλὴν αὐστηρότητα καὶ ἀκριδείαν, καὶ ἐν
αὐταῖς διακρίνονται ὅσοι τῶν μαθητῶν κατέ-
στησαν προδιδασκμοῦ ἢ βραβείων ἀξιοί· ὅθεν
προηγείται αὐτῶν καὶ ἡ ἀνήκουσα προγύμνα-
σις εἰς τὰ διδασκόμενα κατ' ὅλον τὸ ἔτος μα-
θήματα. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὡς προείπομεν,
αἱ γινόμεναι κατ' αὐτάς ἐξετάσεις ἔγιναν ἐν
πλήρει δημοσιότητι, χωρὶς νὰ μείνῃ ἀνεξέτα-
τος κανεὶς τῶν μαθητῶν ὁποιασδήποτε τάξεως
ἢ ἡλικίας, καὶ χωρὶς νὰ λείψῃ τίποτε ἀπ' ὅσα
ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος καὶ τὸ συμφέρον τῶν διδασ-
κομένων, ὅχι ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μόνου Ἑφό-
ρου, ἢ τούτου μὴ γνωρίζοντος, τί ἔχει νὰ παρα-
τηρήσῃ (κατὰ τὴν ἀσυλλόγιστον φράσιν τοῦ
ἀρθρογράφου,) ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ καὶ Ἑ-
φόρων καὶ πολιτῶν, ἰδίως δὲ τοῦ κυρίου Διοικη-
τοῦ, ὅστις μετὰ τῶν πολλῶν καὶ οὐσιαστικῶν
ἀσχολιῶν του, θεώρησε πάντοτε οὐσιαστικῶς τὴν
τὴν παρουσίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις
καὶ εἰς τὰς παραδόσεις, πρὸς ἐμβύχυσιν καὶ
Διδασκάλων καὶ μαθητῶν.

Μεταπηδᾷ ἀκόλουθως ὁ ἀρθρογράφος εἰς τὴν
ἐξετάσιν τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιθεωρητικῆς
καὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ τὸ
ἄνοστον τοῦτο ἐπαισθὼν ἀναλαμβάνει τὴν συ-
νέχειαν τῆς ἀνῆλθου καὶ ἀστόχου συρράφης
του, λέγων ἀναιδῶς καὶ ἀνευρυθιάστως, ὅτι ὑπε-
ρέχομεν πολὺ τὴν Τουρκίαν καὶ Περσίαν ὡς
πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν· παραβαλλόμενοι ὁμοῦ
μὲ τοὺς Εὐρωπαίους εἰμένα νάνοι πρὸς γίγαν-
τας. Εὖγε τῆς ὀυδερειᾶς σου, λογιώτατε!
τῇ ἀληθείᾳ ἡ παρατήρησις σου αὕτη ἐμφαίνει
ἀρκετὰ τὸν πόλιν σου νοῦν καὶ τὴν βαθύτην με-
λέτην σου ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν. Ἀπαι-
τεῖς λοιπὸν νὰ προδῶνῃ καὶ κατ' ἡμᾶς ἡ ἐκ-
παίδευσις ὅπως καὶ ὅσον προδίδει σήμερον εἰς
τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Ἀγ-
γλίαν καὶ ἀλλοῦ τῆς Εὐρώπης; Ἀλλὰ πα-
ρετήρησας ποτὲ, πόσα ἔτη ἐμεσολάβησαν, πύ-

σοι κόποι καὶ πόται προσπέθει κατεβλήθη-
σαν, διὰ νὰ προάξῃς τὰ ἔθνη ταῦτα εἰς τὴν
ἐνεστώσαν θέσιν τῆς δικονομικῆς καὶ διοικητα-
νικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως; Καὶ μ' ὅλα ταῦτα
ἂς μὴ τολμήσῃς τις νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι κανὲν ἀπὸ
τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης δὲν ἐκίμαν εἰς τὰς πρῶ-
τας ἀρχὰς τῆς συστάσεως του τοιαῦτα βήμα-
τα πρὸς τὴν παιδείαν, ὅσα ἡ Ἑλλάς· καὶ τοῦ-
το δὲν εἶναι δύσκολον νὰ γνωρίσῃ ὅστις παραλ-
λήλῃ τὴν πρόσδον ταύτην ὅχι ἐκ τοῦ προχεί-
ρου καὶ κατ' ἐπιφάνειαν, ὅπως σὺ ἰκὺρια ἀρθο-
γράφε, ἀλλ' ἐξετάζων ἐκ παραλλήλου τὸν χρό-
νον, τὰ μέσα, τὰς συνδρομὰς περιστάσεις
κτλ. Τοιοῦτοτρόπως ἂν ἐσυλλογίσαιο καὶ σὺ,
δὲν ἤθελες ἐκπέσειν εἰς τὴν ἀσυγχώρητον μω-
ρολογίαν, ἡ ὁποία θασίλει εἰς τὸ περὶ αὐ-
τοῦ λόγος ἀρθρον σου, καὶ τὴν ὑποίαν ἀπορῶμεν,
πῶς ἐδέχθη νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὰς στήλας
τῆς ἐφημερίδος τοῦ ὁ Συντάκτης τοῦ Ἑρμού.

Τελευτώντες σοὶ παρατηροῦμεν, κύριε ἀρθο-
γράφε, ὅτι, ἂν ἐπιθυμῇς νὰ γράφῃς ἐπιτυχῶς
περὶ σχολείων καὶ τοῦ διδασκαλικοῦ συστήμα-
τος, πρέπει νὰ στρέψῃς τὴν προσοχήν σου εἰς
ἀντικείμενα τείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον,
καὶ ὅχι νὰ γελίζῃς τὰς στήλας τῶν ἐφημερί-
δων με ἀρρήτ' ἀθέμιτα, σήμερον πανηγυρίζων
καὶ σὺρον προπηλακίζων ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρό-
σωπον ἢ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ἀρκετὰ
ἤκουσας ἄχρι τοῦδε, καὶ ἀπειράκις ἐξηλεγχθῆς
ἀντιπράσκων αὐτὸς εἰς σεκυτὸν, καὶρός εἶναι
πλέον νὰ ἐκτιμήσῃς κατ' ἀξίαν τὸ προμνησθὲν
παράγγελμα α Ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω
τοῦ νοῦ. »

Ἐν Ἑρμοῦπόλει τῇ 10 Μαρτίου 1843.

Α.

Σ. Σ. Καταχωροῦντες εἰς τὴν ἐφημερίδα μας
τὴν προηγουμένην διατριβὴν ἀνακριτικὴν τοῦ πε-
ρὶ δημοσίων ἐξετάσεων ἀρθρου τὸ ὁποῖον εἰς τὸ
προηγούμενον φύλλον μας καταχωρήσαμεν κατ'
αἰτησιν ἐνὸς τῶν συνδρομητῶν μας, παρατηροῦ-
μεν πρὸς τὸν Συντάκτην αὐτῆς, ὅτι κατ' ἂς ἐλά-
βαμεν πληροφορίας παρὰ τοῦ συνδρομητοῦ μας
αὐτοῦ, πραγματευόμενος οὗτος περὶ τῶν δημοσί-
ων ἐξετάσεων αἰτίας γίνονται εἰς τινὰ σχολεῖα
μας, δὲν ἐνόησε ποσὸς τὰς ἐξετάσεις τὰς γενομέ-
νας εἰς τὰ ἐνταῦθα σχολεῖα μας, ἀλλ' εἰς ἄλλα
μέρη τοῦ κράτους, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει πλη-
ροφορίας καὶ τὸν πιστεύομεν, διότι παρεμι-
σκόμενοι πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἔτων αὐτοπροσώπως
εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς εἰς τὰ ἐνταῦθα σχολεῖα γι-
νομένας, γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι αὗται γίνονται
σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτου-
μένην ἀκριδείαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κ. Διοικητοῦ
καὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ γνωρίζον-
ται δι' αὐτῶν αἱ πρὸς τὰς ὁποίας οἱ μαθηταὶ
κάνουν εἰς τὰς σπουδὰς τῶν ἐσφαλμένων ἀσφα-
κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ συνδρομητοῦ μας· ἐξελα-
βεν ὁ συντάκτης τῆς προηγουμένης διατριβῆς ὅτι
τὸ περὶ δημοσίων ἐξετάσεων προδημοσιωθὲν ἀρθ-
ρον εἶχεν ἀντικείμενον τὰς ἐνταῦθα γινόμενας εἰς
τὰ σχολεῖά μας ἐξετάσεις.

— Ὁ κύριος Ν. Γ. Ἰγγλίσσης δικηγόρος
τοῦ ἐν Χαλκίδι δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν
διορισθεὶς Συμβολαιογράφος ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ
ἀποβιώσαντος Κ. Μωράλη, ἐρῆκε χάρις ἐξ Ἀ-
θηνῶν καὶ ἤδη ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ τὰ συμβολαι-
ογραφικὰ καθήκοντά του.

Ἡ Σ. Κυβερνητικὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβιβᾷ-
σῃ μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τὰ οἰκογενειακά συμφέ-
ροντα τοῦ κυρίου Ν. Γ. Ἰγγλίσσης ἐπιθυμοῦντος
πρὸ καιροῦ νὰ διαμῆνῃ εἰς μέρος πλησιάζον
εἰς τὴν Θῆραν ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένειά
του, ἠδρόκησε μὲν νὰ τὸν μεταβιῇ εἰς
τὴν χρεώσυσαν ἐνταῦθα συμβολαιογραφικὴν
θέσιν, διέταξε δὲ νὰ διατηρῇ ὁ κύριος
Ἰγγλίσσης καὶ τὸν βαθμὸν του καὶ τὴν ἀρχιού-
τητα του ὡς δικαστῆς.